

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Jesaja 55, 6 - 13
Ochtenddienst

Broeders en zusters

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen : Psalm 98 : 1 en 2 (een nieuw lied voor de Here zingen, die wonderen heeft gedaan)**
4. **Lezing van de wet**
5. **Zingen: Psalm 40 : 4 en 5**
6. **Gebed om vergeving van de zonden**
7. **Schriftlezing : Jesaja 55 : 1 - 13**
8. **Zingen : Psalm 61 : 3, 4 en 6 (bede om Gods ontferming)**
9. **Tekst : Jesaja 55 : 6 -13**
10. **Zingen: Psalm 107 : 1 en 3**
11. **Dankzegging en gebed**
12. **Slotzang : Psalm 98 : 3 en 4 (over bergen die uitgelaten springen)**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes

Het volk Israël leeft in ballingschap. Voor straf. In de schoolklas van de volken is het door God in de hoek gezet. “Jij, Israël, mijn volk, jij wilde niet naar Mij luisteren. Je trok je niets aan van mijn geboden. Jij wilde Mij niet dienen en je vertrapte je naaste. En Ik had je gewaarschuwd. Niet één keer of twee keer. Nee, vele malen. En toch luisterde je niet. Daarom heb Ik je laten wegvoeren uit je huis en uit je vaderland. En daarom moet jij nu hier leven in een vreemd land, met een vreemde taal en met mensen die je onderdrukken. Ja, Ik laat je lijden, als straf voor je zonden en ongehoorzaamheid.” Nu zijn wij nog nooit in ballingschap geweest, jongens en meisjes. De meesten van ons zijn in Nederland geboren en wonen wij hier nog steeds. Toch kunnen jullie je waarschijnlijk toch wel voorstellen hoe het voelt als je in ballingschap moet. Want ik denk dat jullie allemaal wel eens voor straf naar jullie kamer zijn gestuurd. Dat voelt niet fijn. Zelfs al heb je nog zo’n mooie kamer. Want je vader en moeder laten je voelen dat jij je zo misdragen hebt, dat je even niet mee mag doen met het gezin. Als je het leven in het gezin bederft, dan moet je er maar even niet aan mee doen. Doen je vader en moeder dat omdat ze dat leuk vinden? Denken die van de Here “Ha, die is lekker naar zijn kamer”? Nee, helemaal niet. Maar ze doen het om je te laten voelen dat jij je niet zo mag misdragen.

Zoals je vader of moeder jou wel eens naar je kamer sturen, zo heeft de Here Israël naar Babel gestuurd. Niet dat ze vrijwillig daar naar toe zijn gegaan. Nee, de Here heeft ze door een boos leger laten wegslepen. Weg van hun huizen en de tempel van de Here, weg van hun akkers en wijngaarden. Weg uit het vertrouwde land. Om te wonen in een vreemd land.

Maar het was niet de bedoeling van de Here om zijn volk in de steek te laten. Het was niets “Opgeruimd staat netjes”. Integendeel de Here wilde met deze straf zijn volk laten nadenken en zijn volk ertoe brengen, dat ze zouden inzien dat ze verkeerd hebben geleefd. Ze moesten voelen: zo kan het niet. Als we willen dat de Here blij met ons is en wij vrede hebben met God, dan zullen we anders moeten leven. Dan zullen we weer met de Here moeten leven en zijn geboden serieus nemen.

Zoals het niet de bedoeling van je vader en moeder is dat je voortaan op je kamer blijft. Maar ze geven je de straf zodat je je voortaan anders gedraagt. Zo is het ook niet de

bedoeling van de Here dat zijn volk in ballingschap blijft leven. De Here wil dat zijn volk in die ballingschap nadenkt over zijn zonden en weer dicht bij Hem gaat leven.

Daarom laat de Here door een profeet aan het volk Israël de volgende oproep doen: “Zoekt de Here, terwijl Hij Zich laat vinden; roept Hem aan, terwijl Hij nabij is”. En diezelfde oproep komt ook tot ons die dezelfde neiging hebben om niet echt naar de Here te luisteren en niet echt met Hem te leven. In die oproep toont de Here Zich ook een groot kenner van ons hart. Hij kent onze bezwaren en tegen argumenten. En Hij gaat daar ook op in. Ik heb de tekst dan ook zo samengevat:

De Here roept ons op om zonder mitsen maren terug te keren tot Hem

Hij weerlegt onze bezwaren door op drie dingen te wijzen:

- 1. zijn gedachten zijn veel hoger dan die ons,**
- 2. zijn Woord is altijd krachtig,**
- 3. zijn daden zullen aan alle ellende een einde maken.**

De Here roept ons op om zonder mitsen en maren terug te keren tot Hem. Hij weerlegt onze bezwaren door erop te wijzen dat zijn gedachten veel hoger zijn dan de onze. Heel uitnodigend komt de profeet in vers 6 en 7 tot het volk Israël. Hij zegt: “Zoekt de Here, terwijl Hij zich laat vinden; roept Hem aan, terwijl Hij nabij is. De goddeloze verlate zijn weg en de ongerechte man zijn gedachten en hij bekere zich tot de Here, dan zal Hij zich over hem ontfermen – en tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig.” Heel indringend en liefdevol klinkt deze oproep. Indringend is de oproep, omdat duidelijk doorklinkt dat de Here Zich niet eeuwig zal laten vinden en Hij ook niet eeuwig nabij zal zijn. Zoekt de Here, terwijl Hij Zich laat vinden. Er komen tijden dat de Here Zich niet meer laat vinden en als je dan nog eens de Here gaat zoeken, ben je te laat. Dan vindt je Hem niet meer. Roept Hem aan, terwijl Hij nabij is. Nu is de Here nog dichtbij. Roep dus nu tot Hem. Dan zal Hij u zeker horen. Maar er komt een dag dat Hij niet meer dichtbij is en Hij uw roepstem niet meer zal horen. Hoe hard u dan ook roept. Uw roepen zal niet door Hem gehoord worden. Dat is de diepe ernst in deze oproep. Wacht dus niet. Maar kom in actie. Ga de Here vandaag zoeken, nu Hij Zich nog laat vinden. Roep Hem vandaag aan. Nu Hij nog vlakbij is. Want wie weet wanneer de Here Jezus terug komt en de tijd van bekering voorbij is? Kom dus vandaag in actie en stel het niet uit.

Wie goddeloos is, wie dus leeft alsof God niet bestaat, die moet daarmee stoppen. Die moet die goddeloze weg verlaten. En de ongerechte man, de man die allemaal zonden in zijn gedachten bedenkt en niet oprecht is tegen de Here, die moet zijn zondige gedachten verlaten. Nu zijn dat niet twee mannen. Hier wordt de zondaar getekend. De mens die zonder God leeft en zich niets van Hem aantrekt. De man die doet wat maar in hem opkomt. Die doet waar hij zin in heeft. Zonder zich iets van God en zijn geboden aan te trekken. Tegen die man zegt de profeet niet dat hij het bij God verpest heeft. Dat God niets meer met hem te maken wil hebben.

Nee, de profeet zegt iets heel anders. Zoals hij in twee bewoordingen de zondaar oproept om zich te bekeren, zo tekent hij ook in tweevoud dat er wat God betreft een weg terug is voor hem. Bekeer u tot de Here, dan zal Hij Zich over u ontfermen. Bekeer u tot de Here, de God van het verbond. De God die u belofte heeft gedaan. Hij heeft u beloofd, dat u zijn kind bent. Keer dan tot Hem terug, want Hij is uw Vader en u bent zijn kind. U weet toch tot wie u gaat; u gaat naar Hem die u liefheeft en Zich altijd aan zijn belofte houdt. U gaat naar Hem die Zich over u, zijn kind, ontfermt. Hij zal u aan zijn hart drukken en een feest voor u organiseren vanwege uw terugkeer, zoals de Vader in de gelijkenis van de verloren zoon. Zo'n Vader hebt u. Hij zal Zich over u ontfermen. Ja, roep de Here aan. Zonder aarzelen. Want Hij vergeeft niet maar een enkele keer, of maar twee keer of drie keer. Nee, de Here vergeeft vele malen. Zo roept de profeet ons toe. En daar laat hij het niet bij. Hij heeft nog een directe boodschap van de Here. De Here die ons kent. Want de profeet moet namens de Here 3 redenen noemen die ons over de streep moeten halen om ons toch werkelijk, zonder tegensputteren, te bekeren. Vanaf vers 8 begint vier keer de zin met het woord "want". Waarbij het tweede "want" afhankelijk is van het eerste want. De Here wil ons iedere reden ontnemen om ons niet te bekeren. Zo graag wil Hij ons redden van de ondergang.

Een begrijpelijke tegenwerping van de een mens die zijn zonden kent, is dat hij zich niet kan voorstellen dat God hem nu ook nog wil vergeven. De Here zegt u: "U, die niet kan geloven, dat er voor uw zonden vergeving is, omdat ze zo groot zijn. U die meent dat het voor u te laat is, omdat uw geweten u veroordeelt. U die zich niet kan voorstellen dat er voor u nog een toekomst is bij God, u moet dit weten. Mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen niet mijn wegen." De gedachte hierachter is. U bent mens en meet met mensenmaat. En naar uw mensenmaat is er geen vergeving meer mogelijk.

Bent u te slecht om mijn kind te zijn. Maar uw moet uw mensenmaat niet op Mij projecteren. Want Ik ben geen mens. Ik meet niet met mensenmaat. Maar met goddelijke maat. U ziet geen weg meer om alles goed te maken. Maar Ik zie vanuit de hemel op de aarde neer en Ik ken ongekende wegen. Als u denkt doodgelopen te zijn, dan neemt Ik de schellen van uw ogen af en laat u een nieuwe weg zien. Namelijk de weg die mijn Zoon voor u gebaad heeft. Hij heeft voor al uw zonden betaald. En in het bloed van mijn Zoon, zijn uw zonden vergeven. U kunt het zich niet voorstellen? Het is ook onvoorstelbaar. Maar daarom niet minder waar. Kom maar bij Mij, Ik ontferm Mij over u, want mijn gedachten zijn vele malen hoger dan die van u. Dat in de eerste plaats.

De Here roept ons op om zonder mitsen en maren terug te keren tot Hem. Hij weerlegt onze bezwaren door erop te wijzen dat zijn Woord altijd krachtig is.

Iemand zou de oproep tot bekering kunnen negeren, omdat hij zich afvraagt of de Here wel meent wat Hij zegt. Of misschien twijfelt hij of God wel in staat is om te doen wat Hij zegt. Of zijn Woord wel krachtig genoeg is.

Daarom gaat God op een prachtige manier over de kracht van zijn Woord vertellen. Hij vergelijkt zijn Woord met de regen en de sneeuw. "Zoals de regen en de sneeuw van de hemel neerdaalt en daarheen niet weerkeert, maar doorvochtigt eerst de aarde en maakt haar vruchtbaar en doet haar uitspruiten en geeft zaad aan de zaaier en brood aan de eter, also zal mijn woord, dat uit mijn mond uitgaat, ook zijn; het zal niet ledig tot Mij weerkeren, maar het zal doen wat Mij behaagt en dat volbrengen, waartoe Ik het zend." Voor ons is dit beeld misschien niet zo sprekend als voor de Israëlieten. Wij leven in een land met veel water. En alles ziet bij ons altijd groen. Maar de Israëliet wist als geen ander hoe belangrijk de regen is en wat de regen teweeg brengt op land dat al tijden droog is. Ja, waar het zo droog is dat er bijna niets groeit. Als in de woestijn of op de steppe, de regen valt, dan krijg je een explosie van leven. Binnen de kortste keren ontkiemt het zaad, wordt het kale en dorre land groen en bloeien de bloemen. En dat gebeurt ook op de akkers. Het zaad ligt er eerst als dood bij. Maar als de regen of de sneeuw komt, dan gebeurt er van alles. Dan kiemt het zaad, verschijnen kleine plantjes, die uitgroeien tot steeds grotere planten, planten die gaan bloeien, en zaad gaan dragen. Zodat er eten is voor mens en dier. Zodat er zaad is voor het nieuwe jaar. De regen schenkt leven aan mens en dier. En nooit valt er regen zonder dat er leven door wordt gewekt of leven door wordt onderhouden

En zo is Gods Woord ook. Gods Woord werkt. Als God een belofte doet, dan zal die belofte ook vervuld worden. Als God straf aankondigt dan zal de straf ook voltrokken worden. Als God zegt dat Hij zich over ons zal ontfermen en onze zonden veelvuldig vergeeft dan is dan geen leeg woord. Een woord zoals wij die zo vaak spreken. Maar dan is dat Woord vol van kracht.

En hoe vol kracht het Woord van de Here is, hebben wij als NT-kerk mogen zien. Want het Woord van God is maar geen Woord gebleven. Maar het Woord is vlees geworden. In Gods Zoon Jezus Christus. Toen Hij als mens ter wereld kwam was Hij belichaming van al Gods beloften. De belofte van Gods liefde is vervuld in Jezus Christus. De belofte van de vergeving van onze zonden is vervuld in Hem. Ja, zelfs de wet is door Hem vervuld. "Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid. Uit zijn volheid hebben wij allen ontvangen zelfs genade op genade; want de wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid zijn door Jezus Christus gekomen."

En u kent ook uit eigen ervaring wel de kracht van Gods Woord. Hoe vaak heeft dit Woord u al niet getroost? Hoe vaak heeft dit Woord u al niet ontdekt aan uw zonden en tekortkomingen? Hoe vaak heeft de Here u door zijn Woord geen vergeving geschonken? Hoe veel onderwijs hebt u niet door dit Woord ontvangen? Denk het Woord van God eens weg uit uw leven, uit de wereld en uit de geschiedenis. Stel dat dat Woord nooit geklonken had. Wat zouden wij dan arm zijn en wat zou het leven op aarde een verschrikking zijn. En waar zouden wij troost vinden zonder dit Woord. Gods Woord wordt altijd vervuld. Op mensenwoorden hoeven we niet te vertrouwen als het gaat om staande te blijven in het leven. Maar Gods Woord is vol van kracht. Het is als de regen die nieuw leven schenkt. Want waar zouden we zijn zonder dat grote Woord, dat uit de hemel is neergedaald, zoals de regen? Dat in de tweede plaats.

De Here roept ons op om zonder mitsen en maren terug te keren tot Hem. Hij weerlegt onze bezwaren door erop te wijzen dat zijn daden aan alle ellende een einde zullen maken. Voor de vierde keer begint een vers met "want". De derde reden wordt gegeven om toch tot God te gaan. Om op Hem te vertrouwen en te geloven dat Hij ons niet aanziet naar onze zonden, maar ons vergeeft. Want God heeft een heerlijke toekomst voor ons weggelegd. En waarom zou God dat doen, als Hij zijn hart voor ons

had afgesloten. Als wij niets meer bij Hem te zoeken hadden. Als Hij de deur voor ons gesloten had.

Daarom roept God ons om bij Hem onze toevlucht te zoeken. Want dan zal Hij ons roepen om op te trekken uit de ballingschap op weg naar het huis van onze Vader. God ziet ons in de toekomst in vreugde uittrekken. "Want in vreugde zult u uittrekken", zo zegt de Here, "en in vrede geleid worden; de bergen en de heuvelen zullen voor u uitbreken in gejuich en alle bomen zullen in de handen klappen. Voor een doornstruik zal een cypres opschieten, voor een distel een mirt opschieten, en het zal de Here zijn tot een naam, tot een eeuwig teken, dat niet uitgeroeid zal worden."

We leven nu nog in ballingschap. Als vreemdelingen in deze wereld. Maar God heeft een heerlijke toekomst voor ons weggelegd. Want als zijn Zoon terugkomt op de aarde, zoals Hij beloofd heeft. En we weten dat geen Woord van God leeg tot hem terugkeert: zonder gewerkt te hebben. Dus ook deze belofte komt uit. Dan, als Hij terug gekomen is, dan gaan we een fantastische tocht ondernemen. We zullen in vreugde uittrekken. Nu is het leven vaak nog vol verdriet en moeite. Maar dan is er alleen nog maar vreugde, blijdschap. En we zullen in vrede geleid worden. Zo staat er. We zullen niet opgejaagd worden. Niemand zal ons belagen. Er dragen nergens gevaren. Volkomen onbezorgd zullen we de tocht kunnen maken. Ons overgevend aan de vreugde. En wij zullen niet de enige zijn, die blij zullen zijn. Want de bergen en de heuvels zullen voor ons uitbreken in gejuich en de bomen van het veld zullen in de handen klappen. Als overwinnaars zullen de bomen en de bergen ons binnenhalen. De intocht van het Nederlands elftal na het behalen van de Europa Cup zal er bij in het niet vallen. Zo groot en overweldigend zal de vreugde tijdens deze tocht zijn. De hele aarde zal vol zijn van blijdschap en enthousiasme. De hele schepping die ook lijdt onder ons wanbeheer over de aarde. De schepping waar Paulus in Romeinen 8 vers 22 van zegt dat zij in barensnood is. De hele schepping ziet uit naar de verlossing van de zonde en de vruchteloosheid. De hele schepping zal met ons verlost worden.

En het zal zichtbaar zijn aan de schepping zelf. Niet alleen aan de vreugde van de bergen en de bomen. Maar ook aan het feit dat de dorens en distels zullen verdwijnen. Dat hier de dorens en de distels genoemd worden heeft een diepere betekenis dan het feit dat het hier om twee pikkerige en voor de mens nutteloze planten gaat. De dorens en de distels zijn symbool van de vloek die de Here over de aarde bracht vanwege onze

zonde. Vanwege onze zonde heeft de Here de aardbodem vervloekt; al zwoegende zullen wij daarvan eten zolang wij leven, en dorens en distels zal hij ons voortbrengen. Zo heeft de Here tegen Adam en Eva gezegd. Dat de doornstruik plaats maakt voor de statige cypres. En de distel, dat taaie stekelige ding plaats maakt voor de heerlijk geurende mirt, betekent dat de vloek waar de aardbodem onder lag vanwege onze zonden, is weggenomen. De pracht van het paradijs is hersteld. Alles bloeit en groeit weer zoals God het bedoeld had en de mens zal onbezorgd kunnen leven. Ja, alles wat er nu nog aan schade en onvruchtbaarheid op de aarde is, neemt de Here weg.

Zo wil God het. Daar vindt God zijn vreugde in. Zo gaat Hij het doen. En Hij u en mij wil laten delen in die vreugde. En daarom spoort God ons aan om ons te bekeren. Daarom weerlegt Hij onze mitsen en maren. Verspil daar geen energie aan mens. Maar geloof mij. Ik vergeef je al je zonden, ook al was het de zoveelste keer dat je in zonde gevallen bent. Blijf dus niet liggen in je zonden, maar sta op. Ik zal me over je ontfermen. Ja, Ik zal doen wat Ik gezegd heb. Ik zal voor verlossing zorgen en je vrede en vreugde volmaakt maken. Want niet alleen jouw redding staat op het spel. Maar ook mijn Naam. Uw verlossing en de verlossing van de aarde zijn het blijvende teken voor al wat leeft, dat Ik mijn schepping, het werk van mijn handen niet vergeet, maar trouw ben tot in eeuwigheid.

Amen.